

תיאוקריטוס

אידיליה שלישית

באטוס :

מיהו, אָמֵר, קורידון, אָדוֹן הַפְּרוֹת? לֹא פִּילוֹנִידֵס?

קורידון :

לֹא, לֹא־גִּוֹן הַנָּן. הוּא עֲצָמוֹ לְרַעוּתָן מִסָּרְן לִי.

באטוס :

עָרַב יָרַד – מִן הַסֶּתֶם תַּחֲלֵב אֶת כָּלֶן פֶּה בַּסֶּתֶר.

קורידון :

לֹא, הַזֶּקֶן מִקָּרַב עֲגָלְיוֹ לַפְּרוֹת, וְצוּפָה בִּי.

באטוס :

אָנָּה רוֹעוֹ שֶׁל הַעֲדָר הַלֶּף, מִתְעַלֵּם מִן הַעֵיִן?

קורידון :

כָּלוּם לֹא שִׁמְעֵתָ? מִיִּלּוֹן עֲמוֹ לְקַחוּ לְאַלְפָּאוֹס.

באטוס :

אִישׁ שִׁכְמוֹתוֹ? מַעוֹדוֹ כָּלוּם רָאָה בְּעֵינָיו שְׁמֵן-זֵית?

קורידון :

הוּא, כָּף אוֹמָרִים, בְּכַחוֹ וְעִזוֹ מִתְחַרָּה בְּהַרְקֵלֶס.

באטוס :

אִמָּא שְׁלִי לִי אֶמְרָה שְׁעוּלָה אָנִי עַל פּוֹלִידָאוּקֶס.

קורידון :

אֵת וְעֶשְׂרִים מִכֶּבֶּשִׂיו לְקַח בְּצֵאתוֹ אֶל הַדֶּרֶף.

באטוס :

מִיִּלּוֹן – גַּם זֵאֲבִים יוּכַל לְטְרוֹף לְשִׁכְנָע.

קורידון :

פֶּה הַפְּרוֹת לוֹ נוֹהוֹת, גּוֹעוֹת הֵן מְרַב גְּעֻגוּעַ.

באטוס :

אִוִי לְכַלֵּן, מָה עָלוּב הַרוּעָה שִׁמְצָאוּ, מַה גְּרוּעַ.

קורידון :

אוי לְכַלֵּן, כֵּן, אֲכֵן; הַבֵּט, שׁוּב לְרַעוֹת לֹא תֵאבְנֶה.

באטוס:

זו, הַפְּרָה אֲשֶׁר שָׁם, מְאוּמָה, מְלֻבֵד עֲצֻמוֹתֶיהָ
לֹא נִשְׁתִּיר; כְּלוּם תִּיזוֹן רַק מִנְטֶף-הַטֵּל, כְּמוֹ צִיָּקָה?

קורידון:

לֹא, בְּאֵמְנָה! לְעֵתִים אֲרַעְנָה עַל הַר הָאֶסְאוּרוֹס,
צְרוּר מִצּוּנֵן שֶׁל קֵשׁ עֲדִין וְרֵף אֲעֲנִיק לָהּ,
הִנֵּה וְשֵׁם הִיא דוֹלְגַת בְּעֵמֶק צְלִילֵי הַר-לְטִימָנוּם.

באטוס:

גַּם הַפֶּר הָאָדָם צָנוּם הוּא. אֲנִשִּׁי לְמִפְרִיאָדָס –
הֵם לוֹ בְּפֶר שְׁכֻמוֹתוֹ יִזְכוּ בְּשַׁעָה שְׁיִקְרִיבוּ
בְּנֵי עֲדָתָם זָבַח-הֶרֶה. עֲדָה נִמְכְּזָה וְנִפְסְדָת!

קורידון:

אָפֶס, יִרְעָה בְּבִצּוֹת הַמְּלוּחוֹת, יוֹלֵף לְהַר-פּוֹסְקוֹס,
גַּם לְנַהַר נְאֻטוֹס, שְׁשֵׁם כֹּל טוֹב מִסְבִּיב מִצְמַח:
הֵן דוֹחָה-פְּרַעֲשִׁים, הֵן שְׁבָרָק, הֵן צָרִי טוֹב-נִיחוּחַ.

באטוס:

אֵיגוֹן, אֲמַלְלֵ שְׁכֻמוֹתָי! בְּגִלְלָה פְּרוֹתִיף תִּרְדְּנָה
שַׁחַת, מִפְּנֵי שְׁאֵתָה נִצְחוֹן אֵין-טוֹכָה-בוֹ חֲמֵדָה.
גַּם הַחֲלִיל שְׁעֲשִׂיתָ אֵי-אֹז כְּבָר פִּשְׁהָ בּוֹ הַטַּחֵב.

קורידון:

לֹא וְלֹא! חַי הַנִּימְפוֹת, כִּי עַתָּה אֶל פִּיזָה הֶלֶף לוֹ
לִי הוֹתִירוּ כְּדוֹרוֹן. וְאֲנִי קִצַּת נִגּוֹן בּוֹ יוֹדַע,
לַחֵן שֶׁל גְּלֹאקָה אוֹ פִּירוֹס הֵיטֵב לְמִדֵּי בּוֹ אֲשַׁמִּיעַ,
שְׁבַח לְקְרוֹטוֹן אֲשִׁיר – "זְכִינְתוּס הַעִיר, מַה יִּפֶּה אֵת...!" –
גַּם לְמַקְדָּשׁ לְקִינִיּוֹן שְׁמוּל הַמְזֻרָח, אֲשֶׁר אֵיגוֹן
הַמְתְּאָגְרָף לְבִדּוֹ שְׁמוֹנִים לְחָמִים שֵׁם בַּלַּע,
שֵׁם גַּם לְכַד אֵת הַשׁוֹר בְּפִרְסוֹת וּמִשֵּׁם הַבִּיאָהוּ
שִׁי לְכַבּוֹד אֲמָרִילִיס, וְכֹל הַנְּשִׁים לְמִרְאָהוּ
רַם נְצֻטְוּחוּ מְאִימָה, וְצַחֵק הַרוּעָה בְּמֵלֹא פִיהוּ.

באטוס:

הוּי, אֲמָרִילִיס שְׁלֵנוּ, בַּת חֵן! אַף אֵת לֹא נִשְׁפַּחַת,
אַף שְׁמַתָּה. לִי יִקְרָתָ כְּעוֹזִי, עַתָּה נִלְקַחְתָּ מְאִיתָנוּ.
אוי לִי, אֲכַזֵּר וְקִשַׁח הַפֶּחַ שֶׁלוֹ אֲנִי עֹבֵד.

קורידון:

באטוס, חזק! יתכן שמחר ישפירו עניינינו.
חי – עוד תקנה בלבך; אפסות התקוות רק במות.
זאוס מביא כחפצו – פה שמים זכים, ופה גשם.

באטוס:

ניחא. הובל עגליך למעלה. נטעי עץ הזית
טרף להם, הנבזים.

קורידון:

הי, הי, לבנונון צח הצמר!
הי, קומיטה! למעלה! עלי לגבעה! לא שמעת?
פאן שהדי, עוד אבוא, אביא לך סוף מר בעוד רגע
אם לא תזווי משם! הבט נא, היא שוב מתגנבת!
לו רק אלה מעקלת היתה לי, למען אהבט בך!

באטוס:

אל אלהים! קורידון! הסתכל בי, נפצעת, ננעץ בי
קוץ אף-עתה בקרסל, פה מתחת. ראה, מה עמוק פאן
סבך הקוצים. ארוחה העגלה! שתלך לכל רוח!

קורידון:

כן, כבר החוח אחוז בקצות צפירני, והנה הוא.

באטוס:

פצע קטנטן, ומכניע בר-נש מגדל שכמוני!

קורידון:

באטוס, יחף אל תבוא אם אמרת ללכת הקרה,
כי נהלול ודרדר פורחים בקרים ובגבע.

באטוס:

הבה, ספר, קורידון: הןקנון – כלום טוחן הוא עדין
את שחרחרתו שיקרה לו, אי-אז התשוקה לה הפתה בו?

קורידון:

כן, אמנם, עלובי. בעצמי, לפני יום או יומים
באתי, תפסתיו בארנה עושה בה שלו בכל פח.

באטוס:

כל הכבוד, האשמאי! שבטך מתחרה בסטירים,
אין חלציכם כעוזו הפאנים סרי-הרגלים!

(מיוונית: עמינדב דיקמן)